

Antoine Bodar

Trouw 23 IV 2008

OUD-KATHOLIEKEN

Kan het wellevend heten, wanneer christenen onder elkaar onwetenden als vliegen van elkaar pogen afhandig te maken? Ik denk het niet. Nederland is reeds kampioen in lomphed en getuigt reeds elk uur van uitbanning van wellevendheid. Dit lompste land ter wereld geeft van eigen lomphed nog eens – volstrekt ten overvloede – bewijs in het ochtendblad Trouw van 19 april [2008].

Oud-katholieken herhalen weer eens uitnemend alternatief te zijn van de Moederkerk. Waarom? Oud-katholieken bewegen niet alleen mee met de tijd zoals de Moederkerk doet, maar zij kijken de mensen gaarne en wel meteen naar de ogen. Hun bisschoppen zijn niet zelden eertijds als Rooms-Katholiek priester gewijd. Hun ontrouw aan de ene Kerk wordt beloond door hun afval van Rome om zich aldus de wijding tot bisschop te laten welgevallen in de splintergroep van Oud-katholieken. Zouden zij zich schamen? Vermoedelijk zijn zij in dezen aan schaamte voorbij, omdat zij zich koesteren in democratie, de wil van de mens dus alleen, zich kennelijk niet bekommerend om de wil van God, en zo de traditie van de ongedeelde Kerk van vóór 1054 klaarblijkelijk bereid te verkwanselen dan wel naar eigen hand te zetten.

‘Mogen zij allen één zijn zoals Gij, Vader, het zijt in Mij en Ik in U. Mogen ze ook één zijn, opdat de wereld gelove dat Gij Mij hebt gezonden.’ Zo Jesus Zelf, de Zoon van God (cf. Jo 17,23). God wil dat wij allen samen zijn naar Zijn wil – niet naar de gemakkelijke gezamenlijkheid die gegrond is in wat ons mensen past op grond van louter menselijkheid en derhalve menselijke keuze.

Christus bemint Zijn bruid die de Kerk is. Want Hij, Jesus de Christus, is de bruidegom van de bruid die de Kerk is. Hij wil haar jong tot Zich voeren als de heerlijke en de ongerepte bruid – naar Paulus. Hij wil de Kerk niet eerst krijgen als bruid wanneer zij uitgebluisd en onvruchtbaar derhalve als vrouw nederzit als ‘oude vrijster’, maar toch nog tamelijk vitaal de Heer Jesus begroeten kan als enige Verlosser van de ganse wereld en enige Heer van de ganse schepping.

Oud-katholieken als eersten hebben de taak terug te keren tot de de Moederkerk.

Minder met hen maar veel meer weet ik mij verbonden met orthodox-protestanten – lezers van Nederlands Dagblad en Reformatorisch Dagblad. Zij worstelen werkelijk met Jesus’ leer omtrent Zijn verzoek en meer nog bede en eis om met alle andere christenen weer één te worden. Die orthodox-protestanten zijn voor mij werkelijk geweten van hetgeen ik als gewoon katholiek – kind van de Moederkerk (zij heet niet zo maar Moederkerk) overweeg.

Orthodox-protestanten overwegen het christelijke geloof alleszins. Zij verdienen bewondering om hun onderzoek naar de ene Christus en Zijn Kerk veeleer dan de mijns inziens tamelijk ijdele zo geheten groep van Oud-katholieken die in mijn ogen dingen naar de waan van de dag en de aanpassing van de week. Oud-katholieken menen te verkeren als gevolg van democratie in verlichte kringen van aanpassing, terwijl zij te zelfder tijd – waarschijnlijk onwetend – het beeld van Christus verlaten en verduisteren en zich tevreden stellen met naar hand-zetterij van hetgeen de Kerk van eeuwen poogt te worden – de waardige bruid van Christus.

Gewone katholieken als ik weten protestanten in orthodoxe zin verenigd met ons in gezamenlijkheid en gemeenschapszin. Zij – de nog altijd protesterende protestanten – zoeken niet anders dan de wil van God. Zij staan mijns inziens tamelijk ver weg van Oud-katholieken die hun wil hebben aangepast aan die van de wereld.

De Oud-katholieken zouden weldra immens ongekend populair kunnen worden, maar hun roem zal kort zijn en zij zullen weldra met hun ontrouwe bisschoppen al snel niet meer ertoe kunnen doen.

Jesus als herder houdt mijns inziens niet van afvallig in Zijn naam aangestelde herders.